

at skyde med skarpt og bruge Torpedoer uden at udsætte sig for de mest skæbnesvangre Misforstaaelser fra den anden Side i Retning af, at man skulde have skumle Hensigter i Retning af at ville slaas.

Det forekommer mig overhovedet, at dette Ønske om at være *comme il faut* paa nogle Punkter har ført det radikale Parti i dets Forslag ud over Grænsen for, hvad der naturligt bør findes i et radikalt Forslag. Det gælder ogsaa med Hensyn til Artilleriskydeskolen og den Slags Ting; til denne Politivagttjeneste har man ikke Brug for at kunne skyde, i alt Fald ikke for at kunne træffe, det er ligegyldigt, saa jeg ved ikke, hvorfor man vil ofre saa mange Penge og saa megen Tid paa at lære Folk at skyde. Det forekommer mig, at Forslaget er inkonsekvent paa dette Punkt. Naar jeg siger det saa udførligt, er det, fordi jeg under Kommissionsforhandlingerne har gjort den glædelige Erfaring, at det radikale Parti virkelig er modtageligt for Kritik paa det Omraade; jeg nævner atter Ordet eventuelt, som virkelig viser et Fremskridt i Opfattelsen.

I øvrigt vil jeg gerne sige med Hensyn til Skellet mellem de forskellige Forslag, at det ligger efter min Opfattelse mellem Socialdemokraternes Afrustningsforslag paa den ene Side og alle de andre Forslag, som opstiller et Værn, paa den anden Side. Deri tror jeg, man fra Socialdemokraternes Side vil være enig med os. Man holder fra den Side paa, at der er et Svælg mellem deres Opfattelse og de borgerlige Partiers Opfattelse; saa maa de ogsaa ønske ved denne Lejlighed at faa Svælget respekteret. Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vil søge at fylde Svælget og vil se at komme med over paa den anden Side Svælget; men jeg tror ikke, det vil lykkes. Nej, Svælget er mellem Socialdemokraterne med deres Forslag om Afvæbning paa den ene Side og alle de andre Partier, som erkender, at en Afvæbning ikke er mulig i dette Øjeblik, paa den anden Side. Og skal der foretages en Folkeafstemning, maa den derfor foretages om dette: Afvæbning eller Ikke-Afvæbning. Det vilde jeg rent personlig ikke have noget imod; men jeg anser det ganske vist for overflødigt, for vi ved, at der er en sikker Majoritet mod Afvæbning her i Landet.

De militære sagkyndiges Forslag betragter jeg som et Udtryk for de Ønsker, man fra denne Side har næret med Hensyn til den Ordning, som skulde komme, og vi har fra vor Side taget saa meget Hensyn til disse Ønsker, som vi har ment det økono-

misk muligt at gøre. Vi har ogsaa i det hele taget med Tilfredshed set de militære Autoriteters, særlig de tilfornordnedes Erklæring om vort Forslag. Jeg ønsker at gøre det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen opmærksom paa, at han ikke citerede rigtigt, da han her citerede Betænkningen, idet han citerede et Punkt i de kommanderende Generalers og Chefen for Generalstabens Udtalelser om Forslagene, som om de angik det konservative Folkepartis Forslag, medens de i Virkeligheden angik Partiet Venstres Forslag.

Om dette sidste Forslag, som jeg allerede paa forskellige Punkter i det foregaaende har berørt, vil jeg til Slut kun sige dette, at det efter vort Skøn byder for ringe en Styrke, og at det ogsaa i øvrigt har visse iøjnefaldende Mangler; men vi betragter det som et Forhandlingsgrundlag, og vi gaar til denne Forhandling paa lige Fod og med et oprigtigt Ønske om, at det hurtigt maa lykkes at komme til en Forstaaelse.

P. Munch: Saaledes som denne Forhandling har været lagt an, omfatter den to Emner. Det ene af disse er det radikale Ministeriums Ledelse af Danmarks Politik i Krigsaarene, og det andet er den fremtidige Militærordning. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, beskæftigede sig fortrinsvis med Fortiden, med det radikale Venstres Styre. Det ærede Medlem fremsagde derom mange Ting. Jeg maa tilstaa, at de havde ikke for mig Nyhedens Interesse. Det var Skildringer af, hvorledes vi styrede paa det militære Omraade, som jeg mindes at have hørt mange Gange under Valgkampen i 1918; jeg antager, der maa være et overmaade indholdsrigt Afsnit af Partiet Venstres Valgbøger, som indeholder alt dette. Jeg har hørt det og læst det mange Gange siden; sidst har jeg set det meste deraf i Artikler i Partiet Venstres Presse, som blev offentliggjort i Mandags Aftes. Jeg indrømmer, at disse Udtalelser var isprængt enkelte Ting, som var hentet fra Udtalelser af de militære tilfornordnede i Kommissionen; men ellers var det, hvad vi er vant til at høre. Det ærede Medlem Hr. Pürschel føjede hertil i Dag enkelte Ting. Om Forholdet mellem hans eget Forslag og Partiet Venstres Forslag sagde han saa godt som intet. Han dvælede derimod paa adskillige Punkter ved vor Politik. Jeg tror imidlertid, jeg har Lov at sige med Hensyn til det Samarbejde, som bestaar mellem de to ærede Ordførere